

Historisk gjeld til Asia

Løpet av de siste tiårene har andelen av befolkningen i Øst-Asia som lever i stor fattigdom, blitt redusert fra 60% til 15%. Kina blir ofte trukket fram som en kommende global maktfaktor med høy økonomisk vekstrate. Men forskjellene mellom by og land i materiell levestandard blir mer og mer tydelige.

Min deltagelse i IofC's globale konsultasjon i Japan og Malaysia i mars 2006 bekreftet for meg at Vesten har en betydelig historisk gjeld til land i det østlige Asia, blant disse Kina. Kan vi i vesten med våre tilsmussede hender, hjelpe Kina til å bli en stormakt med hjerte for både egne innbyggere og verden for øvrig?

Et kjennetegn på globaliseringen er at pengene flyttes dit det er nye penger å tjene. USA og deler av Europa opplever at asiatiske investorer kommer inn der det tidligere var regionale eiere. I så måte gjøres Kiplings ord om at Øst og Vest aldri kan møtes, til skamme. Samtidig posisjonerer europeiske og amerikanske bedrifter seg nær de nye store markedene i Asia.

Etter en tid med nedgang er Japans økonomi igjen på veg oppover men krav om stilling og et nytt kjønnsrollemønster får store følger. Høgt utdannede japanske kvinner ønsker ikke et liv som mor, når far er på jobb til langt på kveld. Derfor har landet en av verdens laveste fødselsrater. Samfunnsendringer knyttet til generasjon og kultur opptar de japanske avisene.

I vårt eget samfunn ser vi hva enkelte mennesker med en dedikasjon til å skape får til i næringslivet, hvilken betydning et fåtall personer har for arbeidsliv og samfunnsutvikling. Hvor mye mer skulle det ikke være mulig å utrette gjennom å søke veiledning hos Gud - med en vilje til å lytte, starte med seg selv i erkjennelsen av at all endring må starte her, og våge å gå den veien?

Jorulf Brøvig Silde

Japansk oppgjør med fortiden

*B*lir det kommende århundret like blodig som det vi har forlatt? Det kommer blant annet forholdet mellom Kina og Japan til å avgjøre. Kinesernes bitterhet over lidelsene som den japanske okkupasjonen påførte dem under 2. verdenskrig, synes å være like levende som før. Til tross for alle protester fortsetter statsminister Koizumi de årlige besøkene i Yasukuni-templet, hvor 14 av de fremste krigsforbryterne æres sammen med 2.5 millioner japanske falne.

En av dem som kjemper for at Japan ikke skal feie fortiden under teppet, er Yukihisa Fujita, utenrikspolitisk ekspert i det Demokratiske Partiet, Japans største opposisjonsparti. Han var medlem av parlamentet (Diet) inntil han røk ut ved siste valg. Han og hans kone Leiko har arbeidet i flere år med IofC/MRA rundt om i verden. I bladet FOR A CHANGE skriver Fujita bl.a.:

Under massedemonstrasjoner i Kina og Sør-Korea i fjor ble Japan anklaget for ikke å ha tatt et oppgjør med fortiden. De to landene og Nord-Korea blokkerer også Japans forsøk på å bli permanent medlem av FN's sikkerhetsråd. Da statsminister Koizumi igjen besøkte Yasukuni-templet sist oktober, begrunnet han det med at "freden idag er bygget på dem som ga sitt liv under krigen. Det er et spørsmål om hva man føler i sitt hjerte." Men nabolandene spør seg om Japan innser at de ikke var offer, men aggressor i 2. verdenskrig. Stadige kinesiske krav om japanske unnskyldninger og nedrustning har også forsterket en anti-kinesisk holdning hos mange japanere. Det hjelper ikke at Kina har avløst USA som Japans største handelspartner og at 10.000 japanere besøker Kina daglig, sammenliknet med 10.000 i året for ikke så lenge siden.

Hva må gjøres for å stoppe denne politiske krigføringen?

* Det bør bygges et alternativt ikke-religiøst minnesmerke for de falne hvor utenlandske ledere og borgere kan komme for å vise sin respekt. En annen mulighet er at de 14 krigsforbryterne som er begravet ved Yasukuni-templet, flyttes til en annen gravplass. Da vil Japans keiser, som ikke har besøkt templet siden 1975, igjen kunne gjøre det. Det ville bety meget for familiene til vanlige soldater som falt i keiserens navn.

* Historikere fra Kina, USA og Japan og

overlevende fra 2. verdenskrig bør sammen studere krigshistorien og skolebøkene som omhandler denne perioden. Målet må være å komme til en felles forståelse av hva som virkelig skjedde. Dette prosjektet må få full støtte fra de tre regjeringene så konklusjonene får gjennomslag i undervisningen og i det sivile samfunn.

* Kulturutvekslingen mellom de asiatiske nabolandene må styrkes. Det foreligger f.eks. planer om en årlig utveksling av 2000 elever mellom videregående skoler i Kina og Japan.

Det viktigste er at Japan vinner sine naboers tillit. Daværende statsminister Nobusuke Kishi besøkte i 1957 ni av Japans naboland for å be om tilgivelse for Japans handlinger under krigen. Det ble beskrevet som det ydmyke hjertets statsmannskunst. Kishi's barnebarn, Shinzo Abe, ligger nå an til å bli Koizumis etterfølger i september. Jeg håper at han vil følge sin bestefars eksempel.

India og Japan

Ved Senter for opplæring i etisk bevisst lederskap (CENTREL) i India er det holdt et femte seminar om 'Kjernen i effektivt lederskap'. Seminarene arrangeres i IofC's senter Asia Plateau og ledere fra sju statlige og private indiske selskaper deltok i det femte.

Tre av dem som har ansvaret for seminarerne, dro til Japan for å undersøke muligheten for japansk-indiske initiativ og opplegg. Inderne arbeider for integritet blant ledere i lokale jordbruksamfunn og i forretningsliv og økonomi. De møtte japanske parlamentsmedlemmer og akademikere og besøkte Matsushita Leadership Institute, som driver med lederutvikling.

All-europeisk i Kiev

Alle som følger seg ansvarlige for fremtiden til IofC i Europa innbys til et møte i Kiev, Ukrainas hovedstad, 14.-21. oktober 2006. Målet er å bli bedre kjent med hverandre, dele erfaringer og tenke sammen omkring en felles visjon for IofC i Europa.

De unge initiativtakerne er en tysk translator, en ukrainsk statsviter som leder et institutt for opplæring i demokrati og en medarbeider ved IofC's kontor i Paris. De har nylig kommet i kontakt med IofC, og mener at de nasjonale teamene rundt om i Europa samarbeider for dårlig. Møtet i Ukraina er deres forsøk på å gjøre noe med det.

De vil ha "en ærlig, åpen og konstruktiv dialog" om vanskelighetene i det europeiske IofC samarbeidet, få vite mer om bevegelsens historie, styrke nettverket og bevisstheten om å ha en felles oppgave. "Vi valgte Ukraina som møtested fordi øst- og vesteuropeisk sivilisasjon møtes her, og fordi landet har gått gjennom store forandringer og leter etter en ny visjon for sin fremtid," skriver de i innbydelsen. Alle som har IofC/MRA erfaring og ønsker å hjelpe eller ta ansvar i årene fremover, er velkomne. De kaller konferansen et europeisk "Saeima" (et latvisk ord for allmøte) og ønsker deltagere i alle aldre.

Møtet finner sted i et konferansesenter utenfor Kiev med plass til 150. Påmelding må skje innen 1. august. Mer informasjon og påmeldingsskjema fås fra IofC's Oslokontor tlf. 22559430 eller e-post post@initiativesofchange.no En kan også melde seg på direkte til Initiatives of Change - European Saeima, 7 bis rue des Acacias, F - 92130 Issy-les-Moulineaux, Frankrike.

Moral kan oppfattes som litt kinkig, men jeg tror det er viktig å bruke ordet positivt. Vi kan se på moral som en mulighet og ikke et stengsel. I disse store spørsmålene står verdigheten vår på spill, og når vi er forvirret trenger vi alle et kompass for å orientere oss gjennom etiske valg. Kronprins Haakon i en tale til skoleelever. Aftenposten 23.3.06

Festival for Østersjøregionen

Påsken er høytiden da mørket blir beseiret av lyset, døden og lidelsen overvunnet av livet og gleden. Finnlands store maler Lennart Segerstråle, som laget fresken "Livets kilde" i spisesalen i Caux, brukte ofte motivet "fra mørke til lys" i sine arbeider. Det var også gjennomgangstanken for den "festival" som IofC Sverige innbød til i Västerås 14 - 17. april. Svensker, finner og baltere samarbeidet i forberedelsene og det anga tonen for møtet

Fokus var på Østersjøregionen med alle dens muligheter. Etter utvidelsen av EU østover har den økonomiske veksten skutt fart. Russerne bygger en gassledning gjennom Østersjøen og med de store gassforekomstene i Barentshavet kan regionen bli en av Europas viktigste energikilder. Men avhengigheten av russisk energi gjør mange utrygge. Derfor er et tillitsforhold mellom Russland og de andre landene i regionen viktig for samarbeid og sikkerhet. Tillit må bygges, ikke bare på høyt politisk nivå men på grasrotplanet, mellom folk og folk. Her lå noe av poenget med møtet i Västerås.

Vi var nesten 100 deltagere i alle aldre på Løvudden konferansesenter. Med oss hadde vi svenske, russiske og tyske studenter, 6 unge latviere og representanter for fire nordiske land. Norge var godt representert med en gruppe på 20, blant dem 3 familier. Det var også studenter og asylsøkere fra 5 land i Afrika, blant dem Burundi. Møteprogrammet var rikholdig med temaer som stillhetens dynamikk,

kulturkonflikter, presse- og religionsfrihet. En dansk og en libanesisk journalist kom med konstruktive ideer om brobygging mellom muslimer og kristne etter uroen omkring Muhammedtegningene.

I workshops ble så varierte emner som interreligiøs dialog, sunt kosthold, konflikten i Sierra Leone, IofC konsultasjonen i Malaysia og IofC's treningsprogram for ungdom behandlet. Det var satt av tid til å møtes i mindre grupper på 6-7 for å kunne snakke sammen om dagens tema. Disse samtalegruppene, som var variert sammensatt, viste seg å bli meget fruktbare og åpne. Mange spørsmål, personlige og globale, ble tatt opp. De unge var interessert i å høre de eldre fortelle sine livshistorier. Det overrasket mange eldre! En latvisk film viste balternes kamp for uavhengighet fra tysk og sovjetisk dominans og hvordan sang og musikk samlet folket i de harde årene. Filmskaperen Axel Nelson viste oss sin nye film "Utsagn om det ytterste".

Forts. side 4.

Min identitet som innvandrer

Antero Tikkanen er ingeniør og driver eget servicefirma i Gøteborg. Han er gift med Valerie og de har to voksne barn sammen. I påsken deltok de i IofC Sveriges konferanse i Västerås og i et møte om kulturkollisjoner sa Antero bl.a. dette:

Min identitet har foretatt en lang reise. 6 år gammel flyttet jeg med mine foreldre og to yngre brødre fra Finland til Sverige. Da jeg begynte på skolen kunne jeg ikke snakke svensk. Det lærte jeg ganske fort men i de dagene var det ikke mange innvandrere i Sverige. Som regel var jeg den eneste utlendingen i min klasse. Barn kan være grusomme mot den ene som er annerledes og det skjedde med meg. Jeg ble det som nå kalles mobbet.

Det fikk min identitet til å utvikles på bestemte måter. Jeg la skylden på Finland for mine problemer og mitt høyeste ønske var å ha et navn som Svensson. Gradvis skjedde det noe i mitt underbevisste som jeg ikke helt forstår. Jeg ville ikke identi-

fiseres med Finland men innerst inne viste jeg at jeg var finne. På den tiden fantes ingen Nokia telefoner. Finsk industri holdt på å bygges opp etter krigen. Finland var uten sjanser mot Sverige i ishockey og fotball. I Sverige var finnene kjent for to ting: Drikking og slåssing. Å være finsk i de årene var ikke så fint som å være amerikansk eller engelsk. Finland var del av Sverige i 800 år og svenskene var den herskende klassen. Fremdeles er det mange finner som følger seg underlegne svenskene på en måte som svenskene har vansker med å forstå.

Jeg gjorde det bra på skolen og studerte til ingeniør. Men jeg utviklet en slags dobbel

Forts. side 4.

IofC verden rundt

England

"Vi må bryte ut av våre intellektuelle gettoer," sa professor Tariq Ramadan, som arbeider ved St Anthony's College i Oxford. Han talte på et møte i IofC's senter i London i april. Professoren er kjent for å stille vanskelige spørsmål både til sitt eget muslimske miljø og til andre. "Hvor mange mennesker fra en annen kulturell og religiøs bakgrunn møtte dere forrige uke?" spurte han og utfordret dem som sier de er tolerante men bare omgås mennesker fra eget miljø. Han talte varmt om en 'stille revolusjon', som pågår blant unge muslimer i Europa. De ser på Europa som sitt hjem og for dem er det ingen motsetning mellom å være muslim og europeer. "Disse menneskene forårsaker ikke så mye støy i samfunn og media som selvmordsbomberne. Dere må lytte til hva de har å si."

Frankrike

IofC i Frankrike har startet et prosjekt for å lære ungdom 13 - 16 år hvordan de kan motarbeide vold, løse konflikter og skape fred. Prosjektet prøves ut i to skoler. På den ene av dem er de fleste elevene muslimer, og skolen ligger i en bydel i Paris der det var vold og opptøyer i fjor. Debatt, rollespill og video brukes for å belyse hvorfor vold oppstår og hva elevene kan gjøre for å hindre vold gjennom å lytte til og respektere mennesker som er annerledes. Forsoning kan skje ved at noen begynner med seg selv. Elevene lærer å ta ansvar og finne løsninger på disse problemene, som er en del av deres hverdag i nærmiljøet.

Action for Life

Det tredje Action for Life kurset har 46 deltakere fra 26 land. Mahatma Gandhis ord om å "virkeliggjøre i eget liv den forandring du ønsker å se i verden", er kurssets motto. Etter de innledende ukene i Asia Plateau ble deltakerne delt i fire grupper som er reist til Thailand, Kambodsja og Vietnam (I); Malaysia og Singapore (II) og Taiwan, Korea, Japan og Kina (III). En fjerde gruppe er i Afrika og besøker Kenya, Uganda, Sør-Afrika og Zimbabwe. I juli skal alle samles i Indonesia der de er med og arrangerer IofC's konferanse for Asia og Stillehavsområdet.

Et høydepunkt i Kambodsja var besøket i sentret Ptea Teuk Dong, Coconut House,

der 120 familier og barn som levde på gata har fått hjelp, beskyttelse og mulighet til utdanning. Leder og initiativtaker er en kvinne som mistet både mann og barn under Pol Pots grusomme regime. Hun viser at de som har lidd mest kan ha mest å gi til andre.

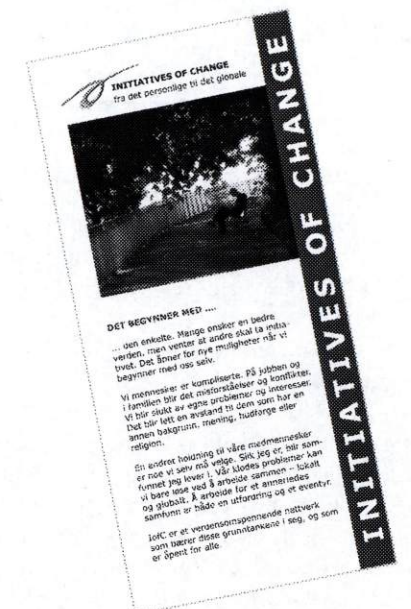
På Taiwan finns det etniske minoriteter og deres tradisjoner og livsstil er under et sterkt press fra den moderne samfunnsutviklingen. Action for Life-studenten møtte eldre bønder så vel som unge studenter fra Amis-stammen. De lyttet til deres bekymring omkring retten til jord og land og hva integrering i storsamfunnet vil bety for unge som får utdanning. Samtaler og tid i stillhet sammen førte til en spennende dialog. En ung mann fra USA sa at gjennom samtalen forsto han indianernes tragiske historie i Amerika: "Tidligere har jeg bare opplevd en kulturell erfaringsutveksling med indianere. Nå fikk jeg se smerten og vanskelighetene i deres hverdag. Jeg ble ydmyk ved tanken på deres utholdenhet og evne til å finne lykke midt i alle problemene."

Giro

Ny Verden har ingen abonnementsavgift. Vi er avhengig av støtte fra leserne og vedlegger en giro i dette nummeret. På forhånd takk.

Red.

Ny brosjyre

"Det begynner med den enkelte. Mange ønsker en bedre verden men venter at andre skal ta initiativ. Det åpner for nye muligheter når vi begynner med oss selv."

Slik åpner en helt ny og fargerik liten brosjyre om Initiatives of Change. Brosjyren er trykket på tykt papir og gir i kortfattet tekst og bilder svar på hva IofC står for og arbeider med i Norge og rundt i verden og hva den enkelte kan gjøre. Røttene bakover til Oxfordgruppen og Moralsk Opprustning beskrives også.

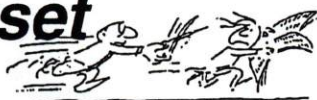
Ring 22559430 eller skriv Ny Verden så blir brosjyren tilsendt.

Stiftelsen IofC's nye styre

Bildet viser det nye styret i Stiftelsen Initiatives of Change/MRA, som trådte i funksjon etter årsmøtet 22. april 2006. Fra venstre Jens J. Wilhelmsen, Frantz Nielsen, Helga Landmark, Jorulf Brøvig Silde, Anders Eskeland, Ingjerd E. Gaarder, Sturla Johnson, Tone H. Nelson (leder) og Ole Østmo.

Sakset

Det skal være mulig å gjøre feil. Vi må skape et klima som gjør det mulig å komme med motforestillinger. Også jeg har dårlige ideer. Jeg trenger hjelp til å få dem avslørt.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre, *Aftenposten*, 22.2.06

Den autentiske handlinga, det er den som endrar heile feltet, som klårgjer samspelet mellom ulike faktorar, som internaliserer kampen. 'Fight Club' med Brad Pitt - den amerikanske filmen eg likar så godt - syner fram at skal ein nedkjempe fienden, må ein starte med å nedkjempe seg sjølv. Det endrar alt, og der er sigeren allereie. Slavoj Zizek, slovensk filosof. *DAG OG TID*, 29.4.06

Mens enkelte fag på juridisk fakultet mister opp til 30% av søkerne sammenliknet med fjoråret, kan teologisk fakultet skilte med at flere ønsker å lære om de hellige skrifter. "Trendene viser at samfunnet har et økende behov for mening i livet, og disse tallene synes å bekrefte denne tendensen. Unge mennesker velger bort trygge karrierer og feite lønnsjekker for opplevelser og selvrealisering," sier samfunnsanalytikeren Inger Lise Solvang. *Universitas, organ for Studentsamskipnaden i Oslo*, 3.5.06

En familie med barn er en urkraft. Kanskje oppfattes den som noe borgerlig, og er forbundet med bestemte former for tranghet og kjedsommelighet. Men staten benytter seg av det en har lært i familien. Forestillingen om hva som er rettferdig kommer fra familien, likeledes oppfatningen av et omsorgs- og solidaritetsfellesskap. Familien viser seg å være en slags "overlevelsesfabrikk". Frank Schirrmacher, utgiver av *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, til *Der Spiegel*. Nr.10/2006

Jeg spøker noen ganger med merknaden: Det er synd at man må bli gammel for å tenke nytt! Dagens syn, at man blir gammel når man er over 60, er samfunnsskadelig og helt utenfor den biologiske virkelighet. Viktige lederteam vil ha stor glede av en god aldersspredning, med aldersgrense oppad. Vi trenger de unges energi og dynamikk, men også de litt eldres erfaringsbaserte kunnskap om sammenhengen mellom fortid og nåtid.

Kåre Willoch, *A-magasinet*, 23.12.05

Det er først i ettertid vi er i stand til å bedømme hvilken tid vi lever i. Altfor få i mellomkrigstiden skjønnte hvilken skjebnetid man gjennomlevde. Mens de som ønsket fred kranglet, vokste fascismen frem. I skjæringspunktet mellom islamistene og islamofobi kan en ny form for fascisme vokse frem. Det er tid for å samle alle gode krefter.

Stortingspresident Thorbjørn Jagland, *Aftenposten* 12.4.06

Forts fra side 2. Festival for...

Norden er blitt et fleretnisk og flerreligiøst område. Noen ser det som et problem. For andre er møtet med andre kulturer en mulighet til ny innsikt og en nødvendig nyorientering i globaliseringens tid. Flere delte sine erfaringer fra ekteskap der partene kommer fra ulike kulturer. Ulikhet behøver ikke være et problem, det kan være berikende. En ung norsk deltager sa at hun lenge hadde fraskrevet seg samarbeid med Sverige. Hun sa seg lei for dette og ville nå ta ansvar.

Påskemøtet ga løfter om mer kontakt og samarbeid innenfor IofC i Østersjøregionen. Vår historie har mange berøringspunkter og vi har mye å lære av hverandre. Inese Voika, en ung latvisk kvinne som er kjent i Latvia for sin kamp mot korrupsjonen, er valgt til medlem av IofC International Council og skal representere den nordeuropeiske regionen. Hun har flere ganger vært i Norge og vi kommer til å se mer til henne.

SEJ

Forts. fra side 2. Min identitet...

identitet. Møtte jeg en person for første gang følte jeg meg jevnbyrdig med den personen inntil jeg sa mitt navn. Navnet stemplet meg som finne og i min bevissthet ble jeg plutselig en annenklasses borger. Kanskje den andre ikke tenkte slik men for meg var det reelt.

Dette fortsatte til jeg var omkring 22 år. Da skjedde det noe. Jeg hadde fått interesse for MRA og dro til et møte her i Sverige i 1967. Senere det året kom en gruppe unge mennesker hit med en revy som het *Anything to declare?* Det strålte av ansiktene deres på scenen. Jeg så at de hadde noe i livet som jeg ikke hadde og det grep meg sterkt.

De neste månedene tenkte jeg på å ta fri fra jobben og arbeide sammen med dem for å lære mer, men i et halvt år kjempet jeg mot tanken. Jeg var redd for hva som ville skje og hadde ingen fred inni meg. Men det er en annen historie. Våren 1968 sluttet jeg i jobben og reiste til Sveits der gruppen var. Nå kommer jeg til neste fase i min identitetsutvikling.

Jeg reiste rundt i Europa med denne gruppen et helt år. Etter en tid merket jeg at noe hadde forandret seg rundt meg men jeg visste ikke hva det var. Så forsto jeg at jeg ikke var den eneste som var forandret. Alle i gruppen var forandret. Til min overraskelse ble jeg nå betraktet som finne og først likte jeg det ikke. Men jeg oppdaget at mennesker utenfor Sverige hadde et mer positivt bilde av Finland. I dette miljøet begynte jeg å akseptere at jeg var finsk. Jeg ble stolt over å være finne og sluttet med å føle meg underlegen mennesker omkring meg. Den positive holdningen jeg møtte fra de andre var viktig for meg og det bygget min selvtillit og min tro på meg selv.

Da jeg kom tilbake til Sverige fant jeg at min identitet var blitt forandret. Min underlegenhetsfølelse var helt borte. Jeg følte meg som en hel person selv om jeg må innrømme at jeg ikke tidligere hadde vært meg bevisst at jeg ikke var det.

Ny Verden vil fremme en forandring i både menneskers holdninger og samfunnsforholdene, bygget på absolutte moralnormer og forankret i den kristne tro. Samtidig står bladet for dialog, samarbeid og respekt for mennesker uansett tro eller politisk ståsted. Ny Verden beretter om et globalt arbeid som er åpent for alle og om brytningen mellom godt og ondt som foregår i alle mennesker og nasjoner.

UTGIVER: Initiatives of Change, tidl. Moralsk Opprustning/MRA • Postboks 3018, Elisenberg, 0207 Oslo.
Tlf. 22 55 94 30 • E-post: post@initiativesofchange.no • www.initiativesofchange.no • Bankgiro: 6030.05.08831
ANSVARLIGE: Sturla E. Johnson og Bjørn Ole Austad.